

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De presbytero vel diacono damnato, qui imperatoris auribus molestus extiterit. clxxx.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

DE ECCLE. ORDIN. DECR. LIB. II. 70

rit imperatorem: hunc reprobari & abiici oportere non solum à communione, verum & ab honore cuius particeps videtur existere: quia venerandi principis auribus molestium tentauit inferre, contra leges Ecclesiæ. Si igitur adire principem necessaria causa depositit, hoc agatur cum tractatu & consilio metropolitani & cæterorum episcoporum, qui in eadem prouincia commorantur: qui etiam proficiscentem suis prosequantur epistolis.

De illis qui episcopis suis ne eos ad ampliorem honorem in Ecclesia sua promoueant contradicunt. Cap. CLXXVIII.

I Tem placuit ut quicunque clerici vel diaconi pro necessitatibus Ecclesiarum non obtemperauerint episcopis suis, volentibus eos ad honorem ampliorem in sua Ecclesia promouere, nec illic ministrent in gradu suo, unde recedere noluerunt.

De presbytero certo crimine deposito, si de ministerio sibi interdicto aliquid agere presumferit.

Caput CLXXIX.

Si quis presbyter ab episcopo suo fuerit degradatus, aut officio pro certis criminibus suspensus, & ipse per contemptum & superbiam aliquid de ministerio sibi interdicto agere presumferit, & postea ab episcopo suo corruptus, in certa presumptione perdurauerit, hic omnino excommunicetur, & ab Ecclesia expellatur. Et quicunque cum eo communicauerit, similiter se sciatis esse excommunicatum. Similiter de clericis, laicis, vel faminis excommunicatis obseruandum est. Quod si aliquis ista omnia contempserit, & episcopus emendare potuerit minimè, regis iudicio exilio damnetur.

*Ex cœcil.
Toletano, ca. 6.*

De presbytero vel diacono damnato qui imperatoris auribus molestus extiterit.

Caput CLXXX.

Si quis à proprio episcopo presbyter, aut diaconus, aut à synodo fuerit episcop' fortè dñatus, & imperatoris Antioch. auribus molestus extiterit, oportet ad manus episcoporū cap. 12.

D. BVRCHARDI EPIS. VVORMAC.

conuersti concilium, & quæ putauerint habere iusta, pluri
mis episcopis sugggerant, eorumque discussiones ac iudic
præstolentur. Si verò hæc paruipendentes molesti fuerint
imperatori, hos nulla venia dignos esse, nec locum satis
factionis habere, nec spem futuræ restitutionis penitus
periri.

*De presbytero qui prauis exemplis mala de se suspi
cari permiserit. Cap. CLXXXI.*

Ex cōcil. Agaten. cap. 4. **S**i quis presbyter vitæ suæ negligens prauis exemplis
mala de se suspicari permiserit, & populus ab episcopo
iuramento seu banno Christianitatis cōstrictus, infamia
eius patefecerit, & certi accusatores criminis eius defu
rint, admoneatur primò seorsum ab episcopo, deinde
duobus vel tribus testibus. Si non emendauerit, in co
uentu presbyterorum episcopus eum publica increpatione
admoneat. Si verò neq; sic se correxerit, ab officio suspe
datur usque ad dignam satisfactionem, ne populus fidelis
in eo scādalum patiatur. Si autem accusatores legitimis
fuerint, qui eius crima manifestis indicis probare con
tenderint, & ipse negauerit: tum ipse cum septem sociis suis
eiusdem ordinis, si valet, à crimine semet ipsum expurgetur.
Diaconus verò, si eodem crimen accusatus fuerit, semet
ipsum cum tribus excusat.

De eadem re. cap. CLXXII.

*Ex cōcil. Tribu
riensi. cap. 21.* **S**i quis presbyter contra laicum, vel laicus contra pres
byterum, aliquam habet querimoniæ controuersiam
piscopo præcipiente, sine personarum acceptione finiat.
Laicus per iuramentum, si necesse sit, se expurget: presby
terò vice iuramenti per sanctam consecrationem inten
getur: quia sacerdotes ex leui causa iurare nō debet. Ma
per quam corpus & sanguis Christi consecratur, iuramen
to polluatur? Absit, quum dominus in Euangelio discipu
luis, quorum vicem nos indigni in sancta gerimus Ecclesie
dicat: Nolite omnino iurare. Sic autem sermo yester est:
non, non. Quod autem his abundantius est, ex malo est.

Si clericus aduersus clericum habet negotium ad secularia

Ex cōcil. Chalced. cap. 9. *non recurrat iudicia. Cap. CLXXXIII.*

Si quis clericus aduersus clericum habet negotium, &
deserat episcopum proprium, & ad secularia percurre

DE
iudici
priu
vträqu
autem
iacebi

S I q
inf
bare n
ad dig
dalum
reus c
innoc
consti
ad arb
id sacr
& Chi
gelium
scripsi
ita no
tisfac
steriu
trum
stoli.c
ita fec
cipem
tionis

E T
eli
crimi
quibu
sita p
nec s

D